

Голикова К. П.

ЧВУЗ «Институт делового администрирования»

## КОНЦЕПЦИЯ УПРАВЛЕНИЯ ПРОДОВОЛЬСТВЕННЫМ ОБЕСПЕЧЕНИЕМ СТРАНЫ

### Резюме

Рассмотрено понятие «продовольственное обеспечение», обобщены его основные характеристики. Доказано, что продовольственное обеспечение необходимо рассматривать и как процесс, и как систему. Предложенная концепция управления продовольственным обеспечением предусматривает обоснование целей, задач, основных направлений развития, источников финансирования, структуры и состава организационно-экономического механизма, результативности предлагаемых мер.

**Ключевые слова:** продовольственное обеспечение, продовольственная безопасность, процесс, система продовольственного обеспечения, агропромышленный комплекс.

Holikova K. P.

RNEI "Institute of Business Administration"

## MANAGEMENT CONCEPT OF COUNTRY'S FOOD SUPPLY

### Summary

The concept of "food security" is studied and its main characteristics are summarized. It is proved that food supply should be seen both as a process and as a system. This concept involves supporting goals, objectives, main directions of development, and sources of financing, structure of organizational and economic mechanism and effectiveness of the proposed measures.

**Keywords:** food security, food supply, process, system of food security, agroindustrial complex.

УДК 330.322

Голобородько Т. В.

Криворізький національний університет

## ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНІ ЗАХОДИ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АГРАРНОГО СЕКТОРА НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

У статті представлено основні результати дослідження щодо визначення та обґрунтування заходів інвестиційного забезпечення аграрного сектора національної економіки. Побудовано класифікацію джерел фінансування інвестиційної діяльності аграрних підприємств. Досліджено структуру та динаміку капітальних інвестицій в Україні за джерелами фінансування. Розглянуто основні можливі джерела фінансування інвестицій в аграрній сфері, недоліки та переваги їх використання. Запропоновано організаційно-економічний механізм активізації інвестиційних процесів в аграрному секторі економіки України з урахуванням необхідних заходів та основних напрямів управління на макро-, мезо- та мікрорівні.

**Ключові слова:** інвестиції, аграрна сфера, джерела фінансування інвестиційної діяльності, активізація інвестиційних процесів, конкурентоспроможність національної економіки.

**Постановка проблеми.** Складна ситуація у сільському господарстві, яке є центральною ланкою в єдиному технологічному ланцюгу АПК, впливає на результати фінансово-господарської діяльності всіх його організацій. Сільське господарство займає особливе місце у соціально-економічній політиці держави. Але при цьому особливості аграрного сектора ускладнюють рівноправну участь сільського господарства у міжгалузевій конкуренції і багато в чому визначають низьку інвестиційну привабливість власне сільськогосподарської діяльності. Світова практика показує, що прибуток сільськогосподарських підприємств у цілому нижчий, ніж в інших галузях. Проте, в практиці ринкової економіки існує ряд механізмів залучення інвестицій в аграрний сектор, які значною мірою відповідають специфіці сільськогосподарського виробництва [6, с. 189].

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Вагомий внесок в економічну теорію засад інвестиційного забезпечення аграрного сектора національної економіки зробили такі вітчизняні науковці, як:

І. Вінченко [5], О. Дацій [6], В. Збарський [6], І. Карпова [8], Ю. Кирилов [9].

**Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми.** Незважаючи на вагомість та значущість наукових досліджень, присвячених цій проблемі, окремі питання щодо джерел фінансування інвестицій та їх структури залишаються недостатньо вивченими й потребують подальшого дослідження.

**Метою статті** є визначення та обґрунтування заходів інвестиційного забезпечення аграрного сектора національної економіки.

**Виклад основного матеріалу дослідження.** У сучасних умовах в аграрному секторі головна роль відводиться активізації залучення фінансових ресурсів як необхідної складової частини забезпечення сталого розвитку підприємств галузі. Питання подальшого розвитку сільського господарства, на нашу думку, неможливо розглядати у відриві від здійснення інвестиційних процесів у галузі [13, с. 4].

Активізація інвестиційних процесів неможлива без фінансового забезпечення. Джерела

фінансування інвестицій в аграрний сектор економіки суттєво впливають на економіку України в таких основних напрямках: стабільність розвитку та економічна безпека.

Джерела інвестиційної діяльності аграрних підприємств можна поділити на внутрішні та зовнішні. У свою чергу, зовнішні джерела можуть бути позиченими, залученими та безкоштовними (див. рис. 1).

Аналіз даних [16] дає можливість зробити висновок, що в 2010 р. освоєння капітальних інвестицій за кошти із державного бюджету ста-

новило всього 6,3%, серед яких у сільському господарстві, мисливстві, лісовому господарстві – 2,3%, у 2011 р. – 7,3% і 1,7%, у 2012 р. – 5,8% і лише 0,4%. Тенденція зменшення фінансування інвестицій за кошти із державного бюджету продовжується у 2013 р. – 2,4%, а в 2014 р. – 1,2%. Так, за п'ять років освоєння капітальних інвестицій за кошти державного бюджету скоротилось трохи більше ніж в п'ять разів. Держава інвестувала в сільське господарство, лісове господарство та рибне господарство в 2013 р. лише 64 846 тис. грн (0,3% загальної суми капітальних



**Рис. 1. Джерела фінансування інвестиційної діяльності аграрних підприємств**

Джерело: побудовано автором на основі [4, с. 342; 14; 17, с. 277; 18, с. 145]

Таблиця 1

**Капітальні інвестиції за джерелами фінансування за 2010–2014 рр.**

Джерело фінансування	2010 р.	2011 р.	2012 р.	2013 р.	2014 р.
млн грн					
<b>Усього</b>	<b>189 060,6</b>	<b>259 932,3</b>	<b>293 691,9</b>	<b>267 728,0</b>	<b>219 419,9</b>
у т.ч.:					
кошти із державного бюджету	10 952,2	18 394,6	17 141,2	6 497,8	2 738,7
кошти із місцевих бюджетів	6 367,7	8 801,3	9 149,2	7 219,2	5 918,2
власні кошти підприємств та організацій	114 963,6	152 279,1	175 423,9	170 675,6	154 629,5
кредити банків та інших позик	23 336,2	42 324,4	50 104,9	40 878,3	21 739,3
кошти іноземних інвесторів	4067,7	7 196,1	5 040,6	4 881,2	5 639,8
кошти населення на індивідуальне житлове будівництво	16 176	15 102,9	21 975,1	21 770,1	22 064,2
інші джерел фінансування	13 197,2	15 833,9	14 857	15 805,8	6 690,2
у % до загального обсягу					
<b>Усього</b>	<b>100</b>	<b>100</b>	<b>100</b>	<b>100</b>	<b>100</b>
у т.ч. за рахунок					
коштів державного бюджету	5,8	7,1	5,8	2,4	1,2
коштів місцевих бюджетів	3,4	3,4	3,1	2,7	2,7
власних коштів підприємств та організацій	60,8	58,6	59,7	63,7	70,5
кредитів банків та інших позик	12,3	16,3	17,1	15,3	9,9
коштів іноземних інвесторів	2,2	2,8	1,7	1,8	2,6
коштів населення на індивідуальне житлове будівництво	8,6	5,8	7,5	8,1	10,1
інших джерел фінансування	7,0	6,1	5,1	5,9	3,0

Джерело: побудовано за даними [16]

інвестицій), а в 2014 р. – 18 281 тис. грн (0,1%). Бюджетні асигнування здійснюються в основному для фінансування інвестиційних процесів на державних підприємствах.

Капітальні інвестиції за джерелами фінансування наведено в табл. 1.

У структурі джерел фінансування капітальних інвестицій найбільшу частку займають власні кошти підприємств та організацій: з 60,8 до 70,5% починаючи з 2010 року по 2014 рік. Незважаючи на збільшення частки таких джерел, їх сума має тенденцію до зменшення. Спостерігається позитивна тенденція збільшення питомої ваги кредитів банків та інших позик з 2010 року по 2012 рік. Але зміни в політичній та економічній ситуації в країні у 2013 році привели до зменшення їх частки у 2013 та 2014 рр.

Капітальні інвестиції за рахунок місцевих бюджетів зменшуються у 2013–2014 рр. на 20%, коли за рахунок коштів державного бюджету фінансування здійснюється на 60% менше.

В складні для країни часи зменшується як сума так і частка коштів фінансування капітальних інвестицій за допомогою місцевих та державного бюджетів, збільшується надходження коштів іноземних джерел.

Основною країною-інвестором є Кіпр, звідки надійшло 224,2 млн дол. США, тобто 37,74% у 2014 р. Але справа в тім, що інвестиції з Кіпру – це реінвестиції, тобто ті фінансові ресурси, які раніше направлялися з держави в офшорні компанії Кіпру.

Далі розглянемо основні можливі джерела фінансування інвестицій в аграрній сфері, недоліки та переваги їх використання.

У сучасних умовах, через низьку інвестиційну привабливість аграрного сектора, основними джерелами фінансування інвестиційної діяльності сільськогосподарських підприємств є: амортизаційні відрахування, частина прибутку, яку спрямовують на виробничий розвиток, кошти від реалізації уживаних і ліквідації зношених основних засобів, а також нематеріальних активів, іммобілізована частина зайвих обігових активів, частина портфеля довгострокових фінансових вкладень, які реінвестують у виробництво тощо [4, с. 342].

Основним джерелом фінансування інвестицій в аграрній сфері є реінвестований прибуток. Тезаврація прибутку, з одного боку, збільшує ринкову вартість підприємства, покращує його фінансову стійкість, забезпечує відповідне оновлення основних фондів, а з іншого – власні кошти підприємства виводяться з обігу на довгостроковий період, що в свою чергу може спричинити брак обігових коштів. Специфіка ведення аграрного бізнесу вимагає належного планування інвестиційного процесу для забезпечення отримання доходу від інвестицій.

Ще одним внутрішнім джерелом фінансування інвестицій є амортизаційні відрахування. Але амортизаційні кошти мають цільову спрямованість і повинні направлятися в основному на ремонт та реконструкцію уже діючих потужностей.

Встановлено, що в країнах із розвинутою ринковою економікою найважливішим джерелом інвестиційного фінансування є амортизаційні відрахування і на них доводиться близько 40% загального обсягу поточних та капітальних витрат підприємств, здійснюваних з позабюджетних джерел. В Україні нині за рахунок амортизаційних відрахувань фінансується 20–30% інвестицій в основний капітал аграрного сектора. Пояснюється

це тим, що досі відсутній дієвий механізм державного контролю за цільовим використанням амортизаційних засобів [15]. І не лише справа в цьому. Нестабільність господарського процесу і фінансового стану, примушує до нецільового використання амортизаційних відрахувань [6, с. 189]. У зв'язку із цим необхідна переоцінка ролі амортизаційних відрахувань в інвестиційний процес, встановлення контролю за їх цільовим використанням [5].

Все більше українських аграріїв стикаються з проблемою залучення коштів. Що стосується зовнішніх джерел залучення фінансових ресурсів, то найбільш популярним джерелом фінансування залишається банківський кредит, особливо для фермерських господарств та особистих домогосподарств.

Найбільш популярними кредитними продуктами серед аграріїв у банку є кредит (або кредитна лінія) на поповнення оборотних коштів і кредит на інвестиційні цілі. Кредитування на поповнення оборотних коштів дозволяє сільгосппідприємствам покрити дефіцит коштів на проведення посівної і збиральної кампаній, тобто фактично бере участь у формуванні виробничої собівартості сільгосппродукції. Інвестиційне кредитування найчастіше використовується для фінансування придбання сільськогосподарської техніки й устаткування, будівництва елеваторів, розширення земельного банку. Така структура пріоритетних кредитних продуктів типова для сільгоспвиробників, які займаються рослинництвом. Для таких компаній часто овердрафт незручний через сезонність, оскільки продукт вимагає підтримки стабільних надходжень на рахунки. Ще одним продуктом, який має значний потенціал, є короткострокове (до року) кредитування під заставу зерна, яке зберігається на елеваторах сертифікованих з оформленням подвійних складських свідоцтв. Такий кредит дає змогу аграріям не реалізовувати зібраний урожай до встановлення прийнятних цін, використовуючи тим часом залучені кошти для фінансування поточних витрат. Також продукт затребуваний серед компаній-трейдерів [10].

Серед позикових джерел фінансування інвестицій головна роль, звичайно, належить довгостроковим кредитам банків.

Значною проблемою, яка виступає стримувальним чинником у розширенні довгострокового, у тому числі й інвестиційного, банківського кредитування залишається питання забезпечення повернення кредитів. Нині переважна більшість агроформувань не мають ліквідної застави для залучення довгострокових банківських кредитів як реального джерела фінансового забезпечення їх інвестиційних потреб. Практично єдиним ліквідним активом для більшості з них можуть виступати земельні ділянки. Однак, вони поки що не можуть виступати як застави, оскільки існує мораторій на операції з їх купівлі та продажу. Крім того, відсутня відповідна інституціональна основа та фінансова інфраструктура для нормального здійснення земельно-іпотечних операцій. У такій ситуації держава може стати економічним гарантом повернення банківських кредитів, виданих для фінансування аграрних інвестиційних проектів. Реалізація цієї функції потребує запровадження інституту державних гарантій для аграрних інвестиційних проектів пріоритетного значення [6, с. 14].

Рішення про ліквідацію Земельного банку, на нашу думку, є помилковим, не відповідає потребам розвитку аграрного сектора економіки Укра-

їни та стримує інвестиційну активність сільськогосподарських виробників. Державний земельний банк мав би стимулювати розвиток іпотечного кредитування під заставу землі, яке є основною формою кредитування аграріїв у країнах із розвинутою економікою [8, с. 30].

Але при цьому банківське кредитування досить дорогий та складний спосіб інвестування: високі відсоткові ставки, а подекуди дуже складні умови отримання кредитів. Це пов'язано із тим, що банки стали досить ретельно підходити до вибору позичальника. Аграрна сфера є однією з найбільш ризикованих з точки зору вкладення коштів, що пов'язано в основному із погодними умовами. Саме це змушує банкірів страхуватись, використовуючи при цьому додаткові вимоги до застави, гарантій та необхідних документів.

В умовах гострої нестачі власних фінансових ресурсів у аграрних товаровиробників, обмеженості бюджетної підтримки та банківського кредитування важливою умовою активізації інвестиційної діяльності є використання можливостей фондового ринку. Використання цього джерела фінансових ресурсів можливо лише для великих сільськогосподарських виробників. Малі та середні підприємства можуть долучитися до фінансового ринку після їх укрупнення, кооперування та об'єднання з агрохолдингами шляхом утворення акціонерних товариств [8, с. 30].

Незважаючи на перевагами IPO перед іншими стратегіями залучення інвестицій, наведеними в

[2, с. 54], про проведення IPO або приватних розміщень мова взагалі зараз йти не може [19, с. 63].

Подолання дефіциту інвестиційних ресурсів вимагає мобілізації всіх можливих джерел фінансування, як внутрішніх, так і зовнішніх. Їх вивчення показує, що для активного використання внутрішніх джерел сільського господарства України потрібен час, необхідний для відновлення фінансово-кредитної системи та можливостей державного бюджету, зміцнення фінансових можливостей сільськогосподарських підприємств. Тому в найближчій перспективі особливу актуальність ми бачимо в залученні інвестицій з інших галузей економіки України та засобів іноземних кредиторів та інвесторів [5].

Залучення іноземних інвестицій дає змогу країні реципієнту отримати ряд вигод, основними з яких є поліпшення платіжного балансу; трансфер новітніх технологій та ноу-хау; комплексне використання ресурсів; розвиток експортного потенціалу і зниження рівня залежності від імпорту; досягнення соціально-економічного ефекту (підвищення рівня зайнятості, розбудова соціальної інфраструктури тощо). Водночас використання іноземних інвестицій для країни є потенційним джерелом загроз, таких як експлуатація сировинних ресурсів та забруднення навколишнього природного середовища, підвищення рівня залежності країни від іноземного капіталу, зниження рівня конкурентоспроможності вітчизняних товаровиробників, трансфер капіталу за кордон [9, с. 19].



Рис. 2. Організаційно-економічний механізм активізації інвестиційних процесів в аграрному секторі економіки України

Джерело: розроблено автором



Проблему залучення іноземних капіталів в аграрну сферу доцільно розглядати диференційовано – за інвесторами з економічно розвинутих країн та з інших країн світу. Підприємці з економічно розвинутих країн Європи й Америки володіють найбільш цінними для національного аграрного сектора потенційними інвестиціями. Водночас вони вимагають вищих гарантій для вкладення своїх капіталів [9, с. 19–20].

Можновладці всіляко намагаються залучити міжнародні організації та компанії до вкладення коштів у вітчизняний аграрний сектор. Одним із головних завдань при цьому вбачають гарантування безпеки інвесторам в умовах військових дій на сході України. В основі такого співробітництва мають бути інвестиції в техніку та технології закордонних партнерів, спільне виробництво та реалізація продукції [12].

Фінанси благодійних організацій є альтернативним джерелом фінансування інвестиційного забезпечення розвитку сільського господарства та сільських територій як на регіональному, так і на макрорівнях. Але однією з умов, яка стає домінуючою сьогодні, є участь громади в проектах підтримки сільського господарства та соціальної розбудови села. Досвід свідчить про те, що в тих регіонах України, де громади є зрілими та ініціативними, розвивається нова для України форма співпраці між ресурсотримачами та їх реципієнтами, а проекти, підтримані благодійними організаціями, є чинними, що безумовно впливає на сталий розвиток сільських територій та сільського господарства країни загалом [3, с. 217].

Кредитні спілки, незважаючи на перешкоди, впродовж багатьох років частково фінансують розвиток аграрного підприємництва в Україні. Система кредитної кооперації забезпечує зміцнення фінансової бази малого і середнього агробізнесу, прискорює формування сучасної інфраструктури в аграрній сфері, сприяє вирішенню соціальних проблем сільського населення. Перспективи подальшого розвитку кредитної кооперації визначаються зростанням потреби селян у доступних кредитних ресурсах та перевагами кредитних спілок щодо соціальної спрямованості їх діяльності [11, с. 84].

Найбільш перспективним в сучасних умовах фінансовим інструментом інвестування є лізинг [5] та інвестиційний селенг.

Очевидно, що сільське господарство залишається фінансовим донором для інших сфер еко-

номіки. З огляду на це, надзвичайно актуальним є питання формування спеціалізованої та розгалуженої інституціональної системи сільськогосподарського кредиту, яка дозволить консолідувати та раціонально розподіляти в середині самої аграрної сфери значні обсяги грошових потоків, які тут генеруються [6, с. 11].

Гроші агробізнес зможе отримати не від розміщення акцій, не від продажу землі, а тільки від прямої рентабельності виробництва [1]. Обсяги інвестування залежать від ефективності ведення бізнесу [12]. Саме така позиція відображена на рис. 2.

Важливим фактором накопичення інвестиційних ресурсів та показником їх ефективного використання є фінансування саме потенційних інвестицій, тобто таких, які використовуються на інновацізацію, підвищують конкурентоспроможність підприємства.

**Висновки.** У ході дослідження визначено, що в умовах економічних обмежень фінансування інвестиційної діяльності за рахунок державних коштів видається досить складним. Капітальні інвестиції за джерелами фінансування здійснюються в основному за рахунок коштів підприємств та організацій, і лише в незначній для країни з розвинутою економікою частині – за рахунок кредитів банків та інших позик.

Досить гостро стоїть питання агрокредитування. Основними проблемами залучення банківських кредитів у процесі інвестиційної діяльності є відсутність реальної ліквідної застави, високі відсоткові ставки.

Найбільш перспективним в сучасних умовах фінансовим інструментом інвестування є лізинг та інвестиційний селенг.

Використання іноземних інвестицій в сучасних реаліях несе в собі потенційні загрози економічній безпеці держави. Тому основною метою діяльності сільськогосподарських підприємств є покращення ефективності ведення бізнесу для залучення коштів національних інвесторів. При цьому конкурентоспроможність галузі та національної економіки напряму залежить від управління ресурсним потенціалом підприємства.

Важливим фактором накопичення інвестиційних ресурсів та показником їх ефективного використання є фінансування саме потенційних інвестицій, тобто таких, які використовуються на інновацізацію, підвищують конкурентоспроможність підприємства.

#### Список використаних джерел:

1. Аграрні інвестиції: все в руках агробізнесу [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://agro-business.com.ua/infrastruktura-rynku/1378-agrarni-investytsii-vse-v-rukakh-agrobiznesu.html>.
2. Артимонова І. Інвестиційне забезпечення розвитку аграрних підприємств через механізм первинного розміщення акцій (ПРО) / І. Артимонова // Економіка та управління АПК. – 2012. – Вип. 9. – С. 53–56.
3. Безус Р. Фінансові ресурси благодійних організацій – інвестиції в аграрний комплекс України / Р. Безус, Н. Демчук // Науковий вісник НЛТУ України. – 2014. – Вип. 24.2. – С. 212–218.
4. Булуй О. Власні джерела фінансування інвестиційної діяльності сільськогосподарських підприємств Житомирської області / О. Булуй // Вісник Житомирського національного агрозоологічного університету. – 2012. – № 2(2). – С. 339–345.
5. Вінченко І. Організаційно-економічні заходи інвестиційного розвитку аграрних підприємств / І. Вінченко // Ефективна економіка. – 2009. – № 3. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://economy.nauka.com.ua/?or=1&z=43>.
6. Дацій О. Механізми активізації участі банків у аграрному інвестиційному процесі / О. Дацій // Науковий вісник Академії муніципального управління. Серія «Економіка». – 2014. – Вип. 2. – С. 7–15.
7. Збарський В. Структура джерел фінансування інвестиційної діяльності підприємств аграрної сфери / В. Збарський // Формування ринкових відносин в Україні. – 2012. – № 8. – С. 188–191.
8. Карпова І. Фінансово-кредитне стимулювання інвестиційної діяльності в аграрному секторі економіки України / І. Карпова // Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України. – 2015. – Вип. 2. – С. 28–32.
9. Кирилов Ю. Формування ефективного організаційно-економічного механізму інвестування аграрного сектора економіки України / Ю. Кирилов // Агросвіт. – 2015. – № 8. – С. 18–24.
10. Кредит для агробізнесу. Вихід є?! [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://agro-business.com.ua/2010-06-11-12-52-32/813-2012-01-03-11-40-23.html>.

11. Крот Л. Кредитні спілки як джерело фінансування підприємств аграрного сектора економіки / Л. Крот // Агросвіт. – 2013. – № 7. – С. 79–84.
12. Маслак О. Аграрні інвестиції: «за» і «проти» / О. Маслак [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://propozitsiya.com/?page=146&itemid=4769>.
13. Непочатенко О. Активізація інвестиційної діяльності як спосіб зміцнення фінансової безпеки аграрного сектора / О. Непочатенко // Агросвіт. – 2014. – № 2. – С. 3–6.
14. Про інвестиційну діяльність : Закон України від 18 вересня 1991 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>.
15. Сімакова В. Особливості державного регулювання інвестиційної діяльності в Україні / В. Сімакова // Управління розвитком. – 2013. – № 21. – С. 70–71.
16. Статистичні дані Державного комітету статистики України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ukrstat.gov.ua>.
17. Фурсіна О. Основні джерела фінансування та ризики в інвестуванні аграрних підприємств / О. Фурсіна // Науковий вісник НЛТУ України. – 2014. – Вип. 24.3. – С. 274–281.
18. Чорний Р. Процеси інвестиційного забезпечення сільського господарства в умовах становлення ринкової економіки / Р. Чорний // Всеукраїнський науковий журнал Сталій розвиток економіки. – 2011. – № 7. – С. 143–146.
19. Шевченко Н. Механізми державного регулювання й підтримки розвитку аграрного бізнесу на інвестиційно-інноваційній основі / Н. Шевченко // Інвестиції: практика та досвід. – 2011. – № 8. – С. 61–63.

**Голобородько Т. В.**

Криворожский национальный университет

### ОРГАНИЗАЦИОННО-ЭКОНОМИЧЕСКИЕ МЕРОПРИЯТИЯ ИНВЕСТИЦИОННОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ АГРАРНОГО СЕКТОРА НАЦИОНАЛЬНОЙ ЭКОНОМИКИ

**Резюме**

В статье представлены основные результаты исследования по определению и обоснованию мероприятий инвестиционного обеспечения аграрного сектора национальной экономики. Построена классификация источников финансирования инвестиционной деятельности аграрных предприятий. Исследована структура и динамика капитальных инвестиций в Украине по источникам финансирования. Рассмотрены основные возможные источники финансирования инвестиций в аграрной сфере, недостатки и преимущества их использования. Предложен организационно-экономический механизм активизации инвестиционных процессов в аграрном секторе экономики Украины с учетом необходимых мер и основных направлений управления на макро-, мезо- и микроуровне.

**Ключевые слова:** инвестиции, аграрная сфера, источники финансирования инвестиционной деятельности, активизация инвестиционных процессов, конкурентоспособность национальной экономики.

**Holoborodko T. V.**

Kryvyi Rih National University

### ORGANIZATIONAL-ECONOMIC REGULATIONS OF INVESTMENT SUPPORT IN AGRICULTURAL SECTOR OF NATIONAL ECONOMY

**Summary**

The article presents the main results of the study on identifying and justifying the regulations of investment support in agricultural sector of the national economy. The classification of the sources of investment activity financing of the agricultural enterprises is constructed. The structure and dynamics of capital investments in Ukraine according to the sources of funding are analyzed. The main potential sources of investments financing in agriculture, advantages and disadvantages of their use are studied. The organizational-economic mechanism of investment processes in the agricultural sector of Ukraine considering the necessary regulations and the main directions of management at the macro, meso and micro levels is proposed.

**Keywords:** investments, agriculture, sources of investment activity financing, intensification of investment processes, competitiveness of the national economy.